

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.3385

Dosar nr.6518/2/2019

Sedința publică de la 9 iunie 2022

Președinte:

Decebal Constantin Vlad	- judecător
Liliana Vișan	- judecător
Claudia Marcela Canacheu	- judecător
Ana Eliza Streche	- magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr.406 din 15 iunie 2019 pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal .

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă recurentul – reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității reprezentată de consilier juridic ..... lipsind intimatul – pârât Radu Dumitru.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, magistratul-asistent învederând că recursul este motivat, aflat la primul termen de judecată în ședință publică și intimatul – pârât Radu Dumitru a depus întâmpinare.

Reprezentantul recurentului – reclamant solicită acordarea cuvântului în susținerea recursului întrucât nu mai are alte cereri de formulat.

Înalta Curte luând act că nu mai sunt alte cereri de formulat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părții prezente asupra căii de atac promovate.

Reprezentantul recurentului – reclamant solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, casarea sentinței atacate și pe fondul cauzei să se admită acțiunea astfel cum a fost formulată în sensul constatării calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe domnul Radu Dumitru. Precizează că nu solicită cheltuieli de judecată.

În temeiul art.494 coroborat cu art.394 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte închide dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Obiectul litigiului dedus judecății

Prin cererea înregistrată la data de 18 noiembrie 2019 sub nr. 6518/2/2019 pe rolul Curții de Apel București Secția a IX - a contencios administrativ și fiscal, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a solicitat să constate calitatea pârâtului RADU DUMITRU de colaborator al Securității

2. Hotărârea primei instanțe

Prin sentința civilă nr.406 pronunțată la 15 iunie 2019, Curtea de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, în contradictoriu cu pârâțul RADU DUMITRU, ca nefondată.

3. Calea de atac exercitată în cauză

Împotriva sentinței civile nr.406 pronunțată la 15 iunie 2019 de Curtea de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a declarat recurs reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care invocând prevederile art.488 alin.(1) pct. 8 Cod procedură civilă a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și pe fond admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, în sensul constatării calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe domnul Radu Dumitru.

Recurentul reclamant a susținut că prima instanță a respins acțiunea, încălcând și aplicând greșit prevederile art 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare.

În legătură cu prima condiție instituită de legiuitor în cuprinsul prevederilor art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, respectiv „informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist”, apreciază că interpretarea primei instanțe a conținutului și efectelor informației furnizate „... cultul penticostal făcea parte din cultele neoprotestante recunoscute oficial în perioada comunistă.”, este rezultatul încălcării și aplicării greșite a prevederilor art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

Susține că, deși erau cult recunoscut, în perioada comunistă adepții acestei biserici supravegheați și urmăriți, manifestarea credinței fiindu-le de multe ori restricționat". combinație cu hărțuierile la care au fost supuse bisericile neoprotestante anterior regimului Ceaușescu, au cunoscut o amplificare în timpul acestuia, discriminarea împotriva fidelilor acestei biserici minoritare cunoscând noi forme.

În ceea ce privește a doua condiție vizarea îngrădirii unor drepturi, precizează că este necesar și suficient ca pârâțul să fie conștient asupra posibilelor consecințe negative ale denunțurilor sale. Legiuitorul nu impune ca denunțatorul să fie sigur de rezultatul negativ al denunțului său, ci doar ca acesta să fie în măsură să conștientizeze că asupra celui denunțat puteau urma acțiuni informative derulate de Securitate.

Intimatul nu a dorit să protejeze persoana la care se referea în informarea adresată Securității, întrucât ar fi putut să treacă sub tăcere orice aspect care ar fi fost de natură să o expună pe aceasta unor consecințe negative și, astfel, să nu divulge apartenența și activitățile desfășurate în cadrul cultului penticostal.

Atât timp cât nu a procedat în această manieră, pârâțul a dovedit că nu este interesat de posibilele efecte negative ale informațiilor sale și, prin urmare, a vizat îngrădirea dreptului la viață privată al celui denunțat, conștientizând că există riscul ca informația pe care o furnizase să ducă cel puțin la verificări și investigații efectuate de Securitate asupra celui denunțat și, astfel, la încălcarea dreptului acesteia la viață privată.

Prima instanță nu s-a raportat strict la atitudinea morală a intimatului-pârât, din momentul furnizării informației, ci a ținut cont de un aspect nerelevant în speță - cum este reactia ofițerilor Securității.

De asemenea, solicită a se observa că legiuitorul nu cere existența unei pluralități de note informative adresate Securității, care să îndeplinească standardele definiției legale, fiind suficient și un singur astfel de caz, pentru reținerea calității de colaborator al Securității.

4. Apărări formulate în cauză

Intimatul-pârât a depus *întâmpinare* și, fără a invoca excepții, a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca legală a soluției instanței de fond.

5. Procedura de soluționare a recursului

În cauză a fost parcursă *procedura de regularizare a cererilor de recurs și de efectuare a comunicării actelor de procedură între părțile litigante*, prevăzută de art. 486 Cod procedură civilă, coroborat cu art. 490 alin. (2), art. 471¹ și art. 201 alin. (5) și (6) Cod procedură civilă, cu aplicarea și a dispozițiilor O.U.G. nr. 80/2013.

În temeiul art. 490 alin.(2), coroborat cu art.471¹ și art.201 alin.(5) și (6) Cod procedură civilă, *prin rezoluția din data de 2 octombrie 2020, s-a fixat termen de judecată la data de 9 iunie 2022, în ședință publică, cu citarea părților.*

II. Considerentele Înaltei Curți asupra recursului

Examinând sentința atacată, prin prisma criticilor formulate de recurent, a apărărilor expuse în întâmpinarea intimatului, Înalta Curte apreciază că recursul este fondat.

Pentru a ajunge la această soluție instanța a avut în vedere considerentele în continuare arătate.

Din actele și lucrările dosarului rezultă că prima instanță a respins acțiunea CNSAS în considerarea faptului că din analiza actelor depuse la dosar de către instituția reclamantă nu rezultă că informațiile furnizate de pârât prin notele Informative menționate, ar fi denunțat activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist care să fie de natură a viza îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Instanța de control judiciar apreciază că interpretând și aplicând eronat prevederile art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare, prima instanță în sentința recurată a considerat că recurentul nu a denunțat atitudini potrivnice regimului comunist și nici nu a vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale.

În drept, Înalta Curte are în vedere dispozițiile art.2 lit.b) din OUG 24/2008 care definesc noțiunea de colaborator al Securității ca fiind persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Pentru îndeplinirea calității de colaborator al fostei securități trebuie îndeplinite trei condiții cumulative:

- persoana a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității,
- informațiile furnizate denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist,

-informațiile furnizate au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În acest context, practica amplă și unitară a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a stabilit definitiv faptul denunțurile privind relațiile cu străinii, apartenența la diferite secte sau culte religioase, chiar recunoscute de stat sunt considerate atitudini potrivnice regimului totalitar comunist,

Este de notorietate faptul că Securitatea monitoriza cu atenție orice manifestare de nemulțumire, cunoscut fiind faptul că regimul urmărea promovarea ideii că statul comunist era forma superioară de organizare politică și socială, în care toate persoanele aveau un nivel de viață ridicat, iar meritul pentru această stare de fapt se datora în exclusivitate partidului și „conducătorului suprem”. În acest context, orice contestare a clasei politice și a condițiilor de trai reprezenta o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist.

Denunțarea apartenenței la grupări religioase neagreate, deși recunoscute oficial de regimul comunist, nu poate fi calificată altfel decât ca denunțarea unei atitudini potrivnice regimului comunist.

Interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b din OUG nr.24/2008 duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al Securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Informațiile furnizate de intimatul-pârât au vizat, contrar celor reținute prin sentința recurată, îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că aceste relatări nu rămâneau fără urmări.

Intimatul-pârât nu putea să cunoască în momentul furnizării informațiilor dacă Securitatea avea sau nu cunoștință de situațiile pe care acesta urma să le denunțe.

Prin urmare, nesocotind interesele celor denunțați, intimatul-pârât a vizat îngrădirea drepturilor privind viața privată, atât timp cât a acceptat că persoanele denunțate puteau să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțurilor sale.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, intimatul-pârât a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare, încălcarea dreptului la viață privată și, prin urmare, a vizat această consecință.

Legiuitorul nu face distincție între informații, dacă erau cunoscute sau nu. Din punct de vedere al analizei teleologice a textului, în nicio situație denunțătorul nu avea cum să cunoască gradul de informare al Securității.

Prin urmare, instanța de fond a considerat în mod greșit că, pentru reținerea calității de colaborator al Securității, ar fi necesară îngrădirea efectivă a unor drepturi și libertăți fundamentale și nu doar aptitudinea unei astfel de îngrădiri.

De asemenea, legiuitorul nu cere existența unei pluralități de informări adresate Securității, care să îndeplinească standardele definiției legale, fiind suficient și un singur astfel de caz, pentru reținerea calității de colaborator al Securității.

Pentru argumentele expuse, contrar celor reținute prin sentința recurată, condițiile legale impuse de legiuitor pentru constatarea calității de colaborator sunt îndeplinite.

Pentru toate considerentele expuse la punctul anterior, în temeiul art. 20 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 496 alin. (1) Cod procedură civilă, Înalta Curte va admite recursul, va casa sentința recurată și, rejudecând, va admite acțiunea formulată de reclamantului Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, și va constata calitatea pârâtului Radu Dumitru, ns. 8 iunie 1949 în Hăbud, comuna Șirna, județ Prahova, fiul lui Gheorghe și Floarea, de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Admite recursul formulat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr.406 din 15 iunie 2019 pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința recurată și rejudecând cauza:

Admite cererea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în contradictoriu cu pârâtul Radu Dumitru.

Constată calitatea pârâtului Radu Dumitru, ns. 8 iunie 1949 în Hăbud, comuna Șirna, județ Prahova, fiul lui Gheorghe și Floarea, de colaborator al Securității.

Definitivă.

Soluția va fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată astăzi, 9 iunie 2022.

Judecător,
D.C.Vlad

Judecător,
L.Vișan

Judecător,
C.M.Canacheu

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA Contencios administrativ și fiscal.
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. 65.13/2019, **Magistrat-asistent,**
se legalizează de noi. A.E. Streche
GREFIER ȘEF

Red.&tehno red.: A.E.S. / 2 ex.
jud. fond I.Florea – S9CAF

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. ....
seu în sumă de .....
GREFIER ȘEF
De limită